

Mélyen Tisztelt '56. Emlékbizottság!

Az '56. Emlékbizottság létrejöttét családom és a magam nevében örömmel üdvözöljük, s amennyiben az általunk összegyűjtött dokumentációval munkájukat a legkisebb mértékben elő tudtuk segíteni, akkor tevékenységünk nem volt hiábavaló.

Az elmúlt években tartott megemlékezések a Forradalmi Bizottmány tagjainak méltatására szolgáló emléktábla felállítására férjem életének utolsó éveit megnyugvással töltötte el. Úgy érezte, nem volt hiábavaló 40 évi „megbélyegzettséget”, az általános „hivatalos” megvetést elviselni, mely végül is családja Biharkeresztesről történő elköltözéséhez vezetett. A 40 év legdurvább megnyilvánulásai sem tudták azonban a magyar nemzeti érzést kiölni tudatából.

Nem kívánok kitérni a két és fél évig tartó „Ref”azaz Rendőri Felügyelet minden durva és kíméletlen megnyilvánulására, melyek közös életünk legszebb idejét mérgezték meg, tették tönkre, s még a család, a gyermekek életére is kihatottak, s a lélektipró emberek működése folytán elviselhetetlenné is tették sok esetben.

Nehéz volt egy tisztalelkű, tanítványait szerető, hivatástudattal rendelkező embernek azokat az igaztalan vádak elviselni, melyeket az ÁVH buzgó képviselőjének jelenlétében megtartott fegyelmi tárgyalási jegyzőkönyv szerint igyekezett a tisztelt bizottság bebizonyítani. Tevékenységük ugyan megtörni nem tudta, de a vádak lelkiileg nagyon megviselték és a pedagógusi munkába vetett hitét sikerült megrendíteni benne, holott tanítói munkáját teljes szívvel végezte.

Az 1968-as enyhülés, az úgynevezett rehabilitációt az Ő számára nem hozta meg, a fegyelmi úton történő elbocsátás örökre kitiltotta az iskolákból.

Egész életrendjét át kellett alakítania, s ha az emberek, a pedagógus vezetés bizalmát el is kellett veszítenie, az állatok kezelése, melyre állatorvosi tanulmányai folytán képes volt - visszaadta számára a munkavégzés szépségét. Az állatorvosi szolgálat befogadta és lehetővé tette számára a szakmai fejlődés lehetőségét, hogy Ő ezt a munkát milyen intenzitással végezte, bizonyítja az elismerés, melyet az általunk megküldött dokumentáció tartalmaz.

Most, amikor férjem 2005-ben bekövetkezett halála után az elmúlt 50 év eseményeinek méltatását már nem érhetette meg, családjának jut az a megtisztelő feladat, hogy megköszönjem Biharkeresztes Önkormányzatának és Fülöp Mihály polgármester úrnak mindazt a megtisztelő és megkülönböztető bánásmódot, melyben élete utolsó éveiben részesítették, s ezzel iránta érzett megbecsülésüket kifejezésre juttatták.

Sajnos, az utolsó két évben betegsége miatt nem vehetett részt az 56-os évfordulók alkalmával megtartott ünnepségeken, de lélekben betegen is együtt ünnepelt szülőföldjével, s csendes el-elmondogatta Adyval : „engem az én falum vár”. Mély érzésű, tiszta lelkű ember volt, s amit tett, azt a keresztesi emberek és főként tanítványai, gyermekei érdekében tette, az egyéniségéből fakadt.

Kérjük, tartsák meg Őt jó emlékezetükben!

Üdvözlettel:

Kocska Lórántné és családja